

‘ನನ್ನ ಶವಸಂಸ್ಥಾರ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇದೆಯಿ? ’
ನಾನು ಇಂಥ ಮಾತಿಗೆ ವಿರೋಧ ಸೂಚಿಸಿ ಅಳತೊಡಗಿದೆ. ಸಾವಿನ
ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬೌದ್ಧಿಕ
ಸಾಹಸಗಳು ಶರೀರದ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಎದುರು ಮಂಡಿಯೂರಿದ್ದವು.

ವನೇನೊ ಮಾತಾಡಿ ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಆರಲೆಟ್ಟಿಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ ಹೇಳಿದರು,
‘ಪ್ರಿಯ ಆರಲೆಟ್ಟಿ, ನಾನು ಮರಣ ಹೊಂದಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಳು, ಶವಸಂಸ್ಥಾರದ
ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೇ? ಈಗ ನಾಬುಧಿಯ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ
ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರು: ‘ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೈಕ್ಕಿಟಿಯ ಜೊತೆ ಖಾಟಮಾಡಿದೆ.’ ನನಗೆ
ಅಷ್ಟರಿ. ಅಂಥ ಯಾವ ಸೈಕ್ಕಿಟರಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ಅವರು ಮಾತು
ಬದಲಾಯಿಸಿದರು: ‘ಪ್ರೇರ್ಪ್ರಾರ್ಥಿ ತುಂಬಾ ದಯಾಳು ವ್ಯಕ್ತಿ. ತಮ್ಮ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟನ್ನು ಮನಗೆ
ತಲುಪಿಸಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾವುವುದೂ ರಸ್ತೆ ದಾಟಿಕೊಂಡು, ಉಪನಗರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ
ಬಂದೆವು.’ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ‘ನೀವು ಯಾವುದೂ ಕನಸು ಕಂಡಿರಬೇಕು’. ಅವರು ಅಸ್ತ್ರೇಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಶಿಲುವೆ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದರು, ‘ಇಲ್ಲ, ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ’. ನಾನು ಮಾತು ಬೆಳೆಸಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ತೀವ್ರವಾದ ಜ್ಞರ ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞರದಿಂದಾಗಿ
ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕಗೊಳಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ತೊಂದರೆ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿತ್ತು.
ಅಸ್ತ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರಲೆಟ್ಟಿ
ಇಂದ್ರದೇ ಸಂಚೇ ನಾನಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡಿ, ‘ರಾತ್ರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದಿರಾ?’
ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇ. ಅವರ ಪ್ರತಿದಿನದ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ ತೆರಾನಾಗಿತ್ತು: ‘ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾತ್ರಿ.’
ಸಂಚೇಯ ಮಾತುಕರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಚೇ ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ಕುಚೆ
ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದಂತೆ ಹಾಗಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದು
ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ತುಂಬಾ ದುರ್ಭಲರಾಗಿದ್ದರು. ನಿಶ್ಚಯಿ ಅವರನ್ನು ಮೆತ್ತಾಗಿಸಿತ್ತು.
ಉತ್ತಾಹದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾತೋರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸ್ತ್ರೇಯಿಂದ ಯಾವಾಗ
ಬಿಡುಗಡೆ ಅನುವುದೇ ಅವರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಈ ಕುರಿತು ವ್ಯೇದ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ‘ಈಗಲೇ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ’ – ಅವರ ಉತ್ತರ
ಸಿದ್ಧಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೀವ್ರ ನಿಗಾ ಫಳಕದಲ್ಲಿದಲು
ಯೋಚಿಸಿದರು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದಾಗಿದೆಯೆಂದು
ತಿಳಿಂದಿರು. ಸಾತ್ರ್ಯಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವದು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕುಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.
ಸಿಲ್ಲಿಯಾ ಬಂದಾಗ ಬೆಂಜರ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬೇರಾವುದಾದರೂ ದ್ವಿಪ್ರಕ್ಷೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗುವಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬೊಲಾಯಿಲಾಗೆ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಂತೂ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ.
ಅಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದಿರಿದ್ದ ಕೋಟೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ವ್ಯೇದ್ಯರು ಅವರ ಪರಿಕ್ಷೇಗಳನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಆರೋಗ್ಯ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಣಿಸಲೊಡಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮೂತ್ತಕೋಶಕ್ಕೂ ಸೋಂಕು